Mikael Hidén

PERUSTUSLAKIVALIOKUNTA 18.1.2019 KELLO 9.00
HE 200/18 vp laeiksi hiilen energiakäytön kieltämisestä ja oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 1 luvun 2 §:n muuttamisesta

Esityksen pääsisältönä on hiilen käytön kieltäminen sähkön tai lämmön tuotannon polttoaineena 1 päivästä toukokuuta 2029. Tavoitteena on vähentää ilmastolle haitallisten päästöjen, etenkin hiilidioksidipäästöjen, määrää Suomessa. Esityksen perusteluihin sisältyy laaja ja perusteellinen suhdetta perustuslakiin ja säätämisjärjestystä koskeva luku (s. 40 – 49). Luvussa käsitellään omina jaksoinaan omaisuudensuojaa ja elinkeinovapautta (alaotsakkeina: omaisuuden käyttörajoitus ja omaisuuden pakkolunastus, elinkeinovapaus sekä perusoikeuksien rajoittamisen yleiset edellytykset), yhdenvertaisuutta ja muita seikkoja. Luku on perusteellisuudessaan ja erilaisten yksittäisten kysymysten tarkastelussaan lakiehdotuksen sisältöön nähden miltei jo eräänlainen *overkill*.

Voi olla, että kuvailisin joidenkin säätämisjärjestysperusteluissa esitettyjen näkökohtien painoarvoa toisin kuin perusteluissa on tehty. Minulla ei kuitenkaan ole mitään asiallista huomautetettavaa luvussa esitettyihin oikeudellisiin argumentaatioihin. Myöskään säännösehdotukset eivät mielestäni anna valtiosäännön kannalta aihetta kysymyksiin tai huomautuksiin. Ainoa säännöskohta, joka ehkä voisi antaa aihetta pieniin kysymyksiin, on 13 §:n 2 momentin loppu. Sen mukaan, jos täysimääräinen seuraamusmaksu ”on kohtuuton...”, Energiavirasto ”voi” päättää, että osa seuraamusmaksusta jätetään määräämättä.

(Asian ulkopuolelta: Ehdotetun 6 §:n 1 momentin alussa on muotoilu: ”Jos valtioneuvosto toteaa maassa vallitsevan.... vakava häiriö, joka ....”. Muotoilu ei vaikuta kielen kannalta asianmukaiselta.)

- - - - - - -